

relt tilgængeligt materiale, samt ud fra en kontakt til de svenske myndigheder. Konklusionen herpå er, at der ikke i Sverige er indført en ordning, som kan sidestilles med det danske forslag om indførelse af én fælles trækprocent.

Det vil være ganske omfattende at give en samlet redegørelse for, hvordan det svenske system vedrørende arbejdsgivernes indeholdelse af skat samt beregning og indbetaling af arbejdsgiverafgifter mv. fungerer, idet der er tale om et ret omfattende og kompliceret regelsæt, som på mange punkter adskiller sig fra det danske system. Det vil til dette formål være nødvendigt at foretage et nærmere udredningsarbejde, herunder besøg hos de svenske myndigheder med henblik på detaljeret afklaring af en række spørgsmål. Nedenfor er givet en mere generel sammenligning mellem det svenske og det danske system med henblik på at uddrage eventuelle erfaringer omkring det svenske system, som kan have betydning for arbejdet med forslaget om indførelse af én fælles trækprocent i Danmark.

Det svenske kildeskattesystem adskiller sig især på ét punkt fra det danske. I Danmark beregnes altid for hver lønmodtager en individuel trækprocent og et fradrag, som skal anvendes af arbejdsgiveren ved A-skattetrækket i lønnen, dog bortset fra tilfælde, hvor der udstedes frikort. I Sverige er hovedreglen, at indeholdelsen af skat for almindelige lønmodtagere sker ud fra skattetabeller, hvor der er taget hensyn til bundfradrag, pensionsafgift og progressionen i beskatningen. Ved bibeskæftigelse trækker arbejdsgiveren 30 %. Hvis lønmodtageren har særlige fradrag, kan vedkommende få en særlig beregning til brug for arbejdsgiverens skatte-træk. I udgangspunktet er det danske system vedrørende A-skat, der kan betegnes som en individuel nettotrækordning, det enkleste system for arbejdsgivere, der foretager manuelle opgørelser. For arbejdsgivere, der benytter edb til lønbogholderi, er der i praksis ikke nogen væsentlig forskel. Der er i Sverige som i Danmark mulighed for elektronisk overførsel af skattekort til arbejdsgiverne.

De overvejelser, der ligger bag det danske system, fremgår af forarbejderne til kildeskatteloven, samt af betænkning nr. 638, april 1972, hvor et udvalg havde fået til opgave at vurdere det på daværende tidspunkt nyligt indførte danske kildeskattesystem. Vurderingen var på dette tidspunkt, at det danske system var at foretrække fremfor systemerne i nabolandene. Der er

ikke foretaget en tilbundsående undersøgelse af, hvordan dette forhold har udviklet sig siden da, men ud fra en umiddelbar sammenligning med det svenske system synes konklusionen fortsat at være gældende i denne relation.

Siden indførelse af kildeskatt i Danmark er der sket en udbygning af de ordninger, hvorefter arbejdsgiverne skal foretage indeholdelse af beløb i lønnen. Det drejer sig først og fremmest om arbejdsmarkedsbidraget, der blev indført i 1994. I 1998 er indført midlertidig pensionsopsparing, der i 1999 er videreført som særlig pensionsopsparing. Begge disse indeholdelser foretages som hovedregel på det samme indkomstgrundlag som en procent af bruttolønnen før fradrag af A-skat. Hertil kommer arbejdsgiverens indbetaling af ATP-bidrag, der beregnes ud fra faste satser pr. opgjort arbejdstid. Endelig kan arbejdsgiverne pålægges at foretage lønindeholdelse af beløb til dækning af den ansattes restancer overfor det offentlige. Lønindeholdelsen er fra 1998 forenklet ved, at der fra det fælles lønindeholdelsesregister udmeldes en samlet procent til brug for indeholdelsen. Disse forskellige øvrige indeholdelser og indbetalinger beregnes adskilt fra A-skatten.

I Sverige er en pensionsafgift på 6,95 % indregnet i skattetabellerne. Dog skal der anvendes en anden tabel for personer født før 1935. Denne afgift indgår i den almindelige skatteberegning. Dette princip kunne tænkes indført i det danske system vedrørende arbejdsmarkedsbidrag og særlig pensionsopsparing. Forskellen mellem de svenske og de danske regler er imidlertid, at hvor pensionsafgiften i Sverige er generel, er bidragene i Danmark afhængige af typen af indkomst. Da den samme person kan have flere typer af indkomst, vil det være vanskeligt at overføre det svenske princip til Danmark uden at ændre på lovgivningen i retning af en harmonisering af beregningsgrundlaget for skatter og arbejdsmarkedsbidrag og særlig pensionsopsparing.

I Sverige skal arbejdsgiveren udover A-skatten indbetale en række forskellige supplerende arbejdsgiverafgifter og en særskilt lønskat. Disse afgifter skal dække pensions- og forsikringsformål samt øvrige arbejdsmarkedsformål. Svarende til ordningen i Danmark, hvor arbejdsmarkedsbidrag og særlig pensionsopsparing som hovedregel kan beregnes med en samlet procent, er reglerne i Sverige som hovedregel sådan, at de forskellige afgiftsprocenter kan sam-